

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Juris Canonici A. R.P. Paulo Laymanno Societatis Jesu Theologo SS.
Canonum In Alma, Catholica, Et Episcopali Universitate Dilingana
Professore Qvondam Ordinario, Prælectionibus Academicis Illustrati

Laymann, Paul

Dilingæ, 1673

Capitvlm VII. Præterea.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62587](#)

quia est species sacrilegii, ideoque crimen mixti fori, vt dixi in c. *Cum sit. 8. de foro compot.* cum Ordinarius sit judex causæ huius, consequenter etiam testes compellere potest ad testificandum, quatenus eorum testimoniū necessarium est.

Nota II. Secundum forum Canonicum etiam in causā criminali testis cogitur testificari, si veritas aliter cognosci nequeat, vt docui suprà in cit. c. 3. & sumitur ex hoc c. cùm enim ex Pontifice quæstum esset, num ii, qui commissio facinori præsentes fuerunt, si testificari nolint, cogi debeant, ipse generalem dat responsonem in rebus seu causis istis Ecclesiasticis, semper esse cogenitos testes, si veritas aliter cognosci non possit, itaque hoc ordinariè verum est siue sit causa civilis, siue criminalis, & ita docent hic *Imola*, *Abbas*, *Felin.* & alii.

CAPITVLVM. VI.

Caterūm.

PARAPHRASIS.

Dubitandum non est, quod testis produktus super consanguinitate testimonium ferre cogendus sit, si constet eum ex gratiâ odio vel timore, veritatem supprimere velle, cùm id tam ius scriptum approbet, quam consuetudo actibus vniuersitatum comprobata.

SUMMARIVM.

1. *Qui testari recusat timore persone à quas sibi malum inferendum metuit, ad testificandum cogendus.*
2. *Ius scriptum si consuetudine diuturnâ approbatum & confirmatum sit, magnam vim habet.*

NOTA I. Testis secundum forum Ecclesiasticum cogitur testificari, si constet eum vnius partis fauore vel alterius odio aut denique timore mali sustinendi veritatem occultare velle. Quod verò in textu dicitur si de hoc constet, bene expli-

cat gl. præsumptiuè, si enim causam non affectat probabilem testis, cur nolit testificari, tunc præsumptio est, quod id agat veritatis supprimendę causā propter affectionem aliquam.

Quæres: de quo timore sermo sit. Resp. de timore persona, quæ testi malum irrogabit, si testimonium contra eam dixerit, huic enim malitiæ occurri debet, vt in tali casu testis compellatur. *argum. c. 4. hoc tit.* non autem sermo est de timore ac reverentiâ juramenti, si persona pia, aut religiosa vereatur juramentum judiciale, non quod jurare secundum se illicitum arbitretur, sed quia æstimet rem sublimem ac tremendam esse, quod homo in testimonium dicti Deum inuocet: quæ ratio spectatâ qualitate personæ, quandoque rationabilis censripoteat, vt ad jurandum non cogatur, si veritas per alios cognosci queat, vt hic Abbas tradit.

Nota II. Si ius scriptum consuetudine diuturnâ approbatum & confirmatum sit, magnam vim habet, de hoc dixi in lib. 10. *Th. Mor. Tract. 4. cap. vii. n. 3.*

CAPITVLVM. VII.

Præterea.

PARAPHRASIS.

Si testes publici, qui Synodales quibusdam in locis vocantur, coram Ordinario, vel Capitulo super impedimento matrimonii testimonium protulerunt, & postea causa alicui judici delegetur, non debent coram eo iterum adduci ad jurandum, nisi judex veritatem aliter cognoscere nequeat, vel nisi nouus articulus questionis emergat, & eiusmodi testes publici propter infamiam superuenientem ipsis, postquam in communī Synodo recepti, ac depurati sunt, à ferendo testimonio repelli possunt. Denique si testes isti in proferendo testimonio re non recte considerata errauerint & in continentib[us] corrigeretur velint, audiendi sunt, secus, si interuallum intercesserint.

Pro

Pro intellectu sciendum, quod in c. Episcop. 7, causa 35. q. 6. decretum est, ut Episcopus in Synodo septem viros ex plebe maturiores, honoratores ac veraciores constituant, qui juramento se astringant, quod quocunque intellexerint in diecessi fieri contra Dei voluntatem, & restam christianitatem, si ad Episcopalem jurisdictionem pertineant, Episcopo fideliter ac sincere denuntiare velint, quatenus ea cognita habent, cuiusmodi Synodales seu in Synodo constituti testes propriè non possunt censeri judiciales, cum non jurent in praesentiâ partis, sed potius sunt denuntiarores & quidem publici seu ex publico officio obligati & jurati.

SUMMARIUM.

1. Denuntiator publicus non debet adhiberi testis in judicio; si alius adsit, et si agatur tantum denuntiatione ad peccatum impediendum.
2. Si alii testes haberi nequeant, etiam denuntiator in testem adhibetur, maximè si sit officialis publicus.
3. Officialis hic in testem producendus iterum jurare debet de veritate dicenda.
4. Si testis in continenti suum dictum corrigat, audiendus est.
5. Vix etiam pars litigans, si suam confessionem in continenti renocet.
6. Officialis publici, præsertim Ecclesiasticorum Prelatorum, non debent esse infames, sed præ aliis honesti, veraces & justitia amantes.
7. Cathedrale capitulum quandoque causas Matrimoniales cognoscere potest. Et in quibus casibus.

Nota I. Denuntiator publicus non debet adhiberi testis in judicio, si alii testes haberi possint, tametsi tantum agatur denuntiatione ad impediendum peccatum: ratio est, nam denuntiator est, qui crimen defert ad judicem, id est quodammodo auctore est, id est non est conueniens, ut idem quoque sit testis.

Nota II. Si alii testes haberi non possint, tum etiam denuntiator in testem adhibetur, maximè si sit officialis publicus, ut in casu huius capituli: & docuit in c. Omni. 5. de testib., necesse tamen est, ut talis officialis, cum in testem producitur, iterum juret de veritate dicenda: ratio est, tum quia antea generaliter jurauerat denuntiare fideliter, quæ non uit; jam autem specialiter jurat super hoc factum; specialis autem promissio seu obligatio plus constringere censetur, quam generalis, tum quia tametsi ponamus quod specialiter jurasset coram Ordinario vera esse, quæ denuntiat, tamen juramentum editum non est præsente parte, & ordinariè loquendo, id alienum à jure censetur, ut probationes judiciales in ordine ad condemnandum reum accipientur, priusquam is citatus & processus contra eum cœptus sit, videri possunt DD. in l. Eâ. 7. de accusat.

Nota III. Si testis in continenti, seu antequam ad alia negotia se transferat, seu ex conspectu judicis abeat, suum dictum corrigat, eius correctio seu erroris revocatione admitti debet, secus si per interuallum, quamquam in hac re etiam multum tribui debet judicis arbitrio, ut non tantum ad temporis continuatatem aut interiectionem attendat, sed etiam circumstantias personarum & modum revocationis, ut intelligere possit judex, num revocando testis vacillet, necnè, uti Innoc. hic notat. Abbas. n. 12. & Felinus. eod. n.

Porrò sicuti testis in continenti errorem suum revocare potest, ita etiam pars litigans suam confessionem, sicuti allegato hoc textu docet gl. in c. Apud. 10. verb. revertatur, causa 32. q. 1. Abbas. hic. n. 9. ubi recte monet, si testis, aut pars litigans dicatum, vel confessionem suam in continenti renocet, & alia contra eum præsumptio mentis vacillantis non sit, credendum ipsi esse, tametsi erroris causam nullam afferat, aliquoquin ista revocatione non differret ab eâ, quæ fit per interuallum, quandoquidem & talis revocatione, si probabilitas erroris ratione nixa sit, acceptatur, antequam

332 Decret. Gregor. Lib. II. Tit. XI. Cap. VIII.

CAPITULUM IX.

Cum contra.

PARAPHRASIS.

Magister Rudolphus dicebatur falsas literas à Sede Apostolicâ reportasse, iisque per se se, vel procuratorem usum fuisse; quarebatur, num testes producunt super hoc crimine falsi, cogi debeant ad testificandum. Respondet Innoc. III. si se gratiâ, odio, aut timore subtraxerint, per censuram Ecclesiasticam compellendose.

HOC CAP. NON SUMMATVR.

NOT. Vnic. Si testis productus malitiosè se subtrahere, vel pars aduersa testificationem malitiosè impedire velit, tum ille cogi potest ad testificandum etiam in causâ criminali, id tamen solùm intelligi debet de teste laico, si tale crimen sit, ut pœnâ sanguinis puniri soleat, & non sit perniciosum in futurum, seu exceptum.

CAPITULUM X.

Dilectorum.

PARAPHRASIS.

Capitulum Ecclesiae Vulturanæ & Episcopii Vulturani per procuratores litigabant coram judicibus ab Honorio III. delegatis, quibus huc respondet Papa, ut testes præterquam super eriminibus (si se gratiâ, odio vel timore subtrahant) per censuram Ecclesiasticam cogant ad veritatem dicendam.

HOC CAP. NON SUMMATVR.

NOT. Vnicum. Testes compelli possunt, ut testentur, si de criminis ciuiliter, vel per modum inquisitionis agatur.

NOT. Vnicum. Testes compelli possunt ad testificandum, si de criminis ciuiliter seu per modum inquisitionis, ne indignus ad Prælaturam promoueatur, ut docui in c. 3. affer. 2. except. 3. hoc sit.

NOT. Vnic. In causâ ciuili testis plerumque cogi potest ad testificandum, quia videtur se gratiâ, odio vel timore subtrahere, at vero in causâ criminali talis præsumptio non est, ita arbitror intelligendum hoc capitulum, ut cum reliquis juribus consentiat.

CAP.

6 Nota IV. Officiales publici præsertim Ecclesiasticorum Prælatorum, non debent esse infames, sed præ aliis honesti, veraces & justitiae amantes, ut ex hoc. e. Colligitur. & ex cit. e. Episcopus.

7 Nota V. Cathedrale capitulo causas quandoque matrimoniales cognoscere potest, videlicet Sede Apostolicâ vacante, vel si diuturnâ consuetudine talem cognoscendi facultatem cum bonâ fide vñceperit, secundum gl. in c. Literas. 13. verb. intua. de restiunt. spoliat.

CAPITULUM VIII.

Super his.

PARAPHRASIS.

Contra electum Episcopum Lucanum quidam Canonici se opposuerunt obiicientes ei crimina, & super hoc literas ad Pontificem tanquam à maiore parte capitulo destinatas miserunt, super his Innoc. III. quibusdam commisit inquisitionem adiiciens, ut testes, qui producti fuerint, compellant dicere veritatem.

SUMMARIUM.

2. Testes compelli possunt, ut testentur, si de criminis ciuiliter, vel per modum inquisitionis agatur.

NOT. Vnicum. Testes compelli possunt ad testificandum, si de criminis ciuiliter seu per modum inquisitionis, ne indignus ad Prælaturam promoueatur, ut docui in c. 3. affer. 2. except. 3. hoc sit.